

Догораящата свѣщъ.

Какъ бързо догаря тази свѣщъ,
 Какъ скучно ѝ е пламка и тѣнѣ,
 И съ мрака се бори зловѣщъ:
 Но пламне, до пакъ пригаснѣ.

Гаснѣѣ каѣо правдинѣ животѣ,
 Подготвенъ отъ нощнѣ мѣдѣ,
 И мре, каѣо въ раба Илотѣ,
 Последния пѣнѣсенъ въздѣхъ.

Животѣ, реална мѣрѣ,
 Искрѣненъ съ жѣти, съ жѣла!
 Мо блѣщенъ срѣдъ жѣзъ сѣѣ,
 Мо гаснѣенъ въ неволяѣ зла!

1867 г.

